

היכל המלך

חזרת ד'

י"ג אייר תשפ"ה

קכ"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

היכל המלך

-ד-

במה לפרסום אוצרות קודש

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יוצא-לאור ע"י מערכת „היכל המלך”

דוא"ל:

mashichnow5770@gmail.com

פתח דבר

בשבח והודי' להשי"ת, ולקראת ט"ו אייר – היום בו עודד הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בשנת תנש"א) לראשונה לעיני המצלמות את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!", וזכינו ובתאריך זה חולק על ידו „דבר מלכות” – חידושים וביאורים בהל' מלכים (י"ב) לאנשים נשים וטף¹, הננו בזה להגיש לקהל מחבבי תורתו הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, את הקובץ "היכל המלך" חוברת ד', בהמשך לחוברות שהופיעו מכבר², והוא במה לפרסום אוצרות קודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שעדיין לא יצאו לאור.

* * *

"כמדובר כמה פעמים במעלת דבר שבדפוס לגבי כת"י, שהוא מגיע לריבוי גדול יותר של אנשים והוא נגיש יותר אליהם, משא"כ כת"י, ששייך רק ליחידי סגולה – אלה שמונח אצלם הכתב, ואלה שיכולים לקרוא בו. ובפרט כאשר מדפיסים דבר חדש, שיש בזה חביבות מיוחדת המעוררת סקרנות בטבע האדם" (תרגום מ"דבר מלכות" ש"פ וישב תשנ"ב ס"ז).

* * *

בקובץ זה באו:

א) שער גאולה ומשיח – ובו ג' הנחות קצרות – תוכן מהתוועדויות קודש בהם הוסבר כמה ענינים בגאולה ומשיח. ע"פ דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בש"פ תזו"מ תנש"א: "וההוספה בלימוד התורה בעניני משיח והגאולה ("מלכות

(1) בכ"ז ראה בארוכה דברי משיח תנש"א ח"ג עמ' 507 ואילך.

(2) חוברת א' – כ"ף מנ"א תשפ"ד. חוברת ב' – ה' טבת תשפ"ה. חוברת ג' – י"א ניסן תשפ"ה.

- שבתפארת") היא ה"דרך ישרה" לפעול התגלות וביאת המשיח בפועל ממש".
 ההנחות נרשמו בשעתו ע"י הרה"ת ר' ישראל נח שי' וואגעל וזכות הרבים תלוי' בו.
 (ב) שער עלי הגהה – ובו הגהות בכת"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על חלק
 מרשימת סיפורים מימי ה"שבעה" ה'שי"ת.
 (ג) שער אגרות קודש – ובו הובאו ד' אגרות קודש וצילומיהם.
 (ד) שער כתבי יד קודש – ובו הובאו כ"ג צילומי כת"ק.
 (ה) שער מענות קודש – ובו נעתקו יו"ד מענות.
 (ו) שער יחידויות קודש – ובו תוכן מג' יחידויות.

רובם של המכתבים המענות והיחידויות וכו' מתפרסמים בזה לראשונה. ובזאת
 בקשתנו שלוחה אל אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו אגרות ומענות קודש וכו' מכ"ק
 אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהם את הרבים.

* * *

אנו תקוה שקובץ זה יוסיף בהתקשרות לאבינו רוענו הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
 שליט"א, ונזכה לגאולה האמיתית והשלימה, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו
 לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מערכת „היכל המלך"

ימות המשיח,

י"ג אייר ה'תשפ"ה (ה' תהא שנת פלאות המשיח)

יִאֲרֻצִיט של הווי"ח אי"א וכו' ישראל אר"י לייב

אחיו של – יבדלח"ט – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

גאולה ומשיח

"תוכן קצר" מכמה שיחות בהם מבוארים כמה עניני גאולה ומשיח

תוכן התוועדות יום ב' דחג השבועות תשמ"ג

בלי אחריות כלל וכלל

א. "אתה בחרתנו מכל העמים" נתחדש בעיקר במתן תורה, שאז בחר ה' בישראל והבחירה היא דוקא בגוף הגשמי והחומרי, כי ענין בחירה היא דוקא בשתי דברים דומים. ובחירה זו נתחדש דוקא בשעת מ"ת, אע"פ שגם לפני"ז הי' בחירה, בעת יציאת מצרים – לקחת גוי מקרב גוי, וכמו"כ בשעת קריעת ים סוף, אבל אז היתה הבחירה מצד מעלתם ג"כ, משא"כ במ"ת שאז היתה הבחירה בלי שום סיבה, שזהו אמיתית ענין הבחירה, ובחירת אמיתית זו הוא דוקא ע"י זה "שלא קדמה לו עילה וסיבה", שאם הבחירה הוא ע"י א' שיש לו סיבה, אז בחירתו מוכרחת מצד מקורו.

וזהו ג"כ הביאור למה היתה מ"ת ברעש גדול, לכאורה העשרת הדברות הם ענינים פשוטים עד שאפילו שכל של גוי מחייבם? אלא שזה בדוגמת ענין הבחירה, שאע"פ שהם ענינים פשוטים מ"מ מקיימם כיון ש"אנא נפשי כתבית יהבית", ולא מצד השכל שבהם.

ועוד ענין מובן גדלות ישראל שהם יכולים – ע"י התורה – להפוך את העולם, שלהפוך דבר שכבר נצטייר קשה הרבה מלעשות כלי חדש. ומזה מובן ההוראה לכאור"א שצריכים לעסוק בהפצת המעיינות חוצה, לא מספיק שעוסק עם עצמו, וכשמניח תפילין עם עוד יהודי לא יחשוב שעושה זאת בתור הכנה שהוא ילמד אח"כ פנימיות התורה, אלא עצם ענין עשיית מצוה עם הזולת הוא ענין "יפוצו", כי לעת"ל, לא רק שמשיח ילמד תורה את כל העם, אלא גם יהי' מעשה גדול, שבזה ענין בחירת עצמותו. ויה"ר שיעסקו בכל הנ"ל מתוך שמחה, שקשור עם שבועות להראות שקבלו התורה בשמחה, וזה יביא לקאתי מר בב"מ.

ב. ע"פ המדובר לעיל שהבחירה שהי' בשבועות הוא דוקא מצד הגוף גשמי, יש לבאר עוד נפק"מ בין שבועות לפסח וסוכות, שהתשלומין שפסח וסוכות הם בימי חג, משא"כ התשלומין דשבועות הם בימי חול, שענינם ג"כ כנ"ל שדוקא ימי החול קשורים עם גשמיות העולם, מהם עושים ימי תשלומין, ותשלומין לא רק בפירוש שמשלימין את החסר אלא עוד, תשלומין מלשון שלימות (ולכן א' שנאנס מלהקריב קרבנו ביו"ט יש לו תשלומין, אבל אם עברו ימי התשלומין אין לו תקנה, והטעם כי ימי התשלומין כ"כ נעלים שאפי' אונס לא מגיע לשם).

וכאן המקום לתת תודה לכל אלו שהלכו בתהלוכה והתאמצו ללכת רחוק, ובמקום להיות בבית לשמח אשתו ובני ביתו הלך לשמח אחרים בשמחת החג, והגיעו הביתה מאוחר, ואשרי חלקם וגדול זכותם, אבל ישנם כאלו שחושבים שהם "סמארט באי", ולמה לו להתאמץ וללכת רחוק, הוא יהי' "סמארט באי" וישתתף בתהלוכה ע"י שילך לביהכ"נ הקרוב ד' אמות, אבל ללכת רחוק זהו בשביל ברוקלין'ער או ארץ ישראלדיקער אבל לא בשבילו, האמת הוא שסבא שלו לא הי' חושב אף לרגע לא להשתתף בתהלוכה, ודוקא ללכת רחוק, ויה"ר שבקוב ממש יקויים מארז"ל עתידה א"י להתפשט בכל הארצות ועתידה ירושלים שתתפשט בכל א"י, אשר אז נצטרך ללכת הרבה יותר רחוק בשביל תהלוכה, והעיקר שיקויים בקרוב ממש ומתוך שמחה וטוב לבב.

ג. כמדובר כמ"פ, שבועות קשור עם משה רבנו שקיבל את התורה, וגם עם דוד והבעש"ט. ולכן נדבר כאן הוראה משותפת מהם, החל ממשה, שכמסופר במדרש הי' רועה צאן ופעם ברחה שה א' ומשה רדף אחרי' והרימה והחזירה לעדר, שההוראה מזה מובן בפשטות שצריכים לצאת לעזור לא' שהתרחק, ואפי' איש פשוט צריך להתעסק בזה מצד בחי' משה שבכל או"א, ולא משנה מאיזה סיבה יצא (השה) האדם, וזה ג"כ מרומז בסיפור זה, כי הדין הוא אשר בהמה שעושה דברים משונים אין השומר חייב עלי'. לדוגמא בהמה שקופץ לאש, ועד"ז כאן הבהמה ברחה למדבר – מקום שאין מרעה, ה"ז דבר משונה ואפי' אחרי שה זו רדף משה, וגם למדן שיכול לחשוב שזה לא מענינו להתעסק בענינים פשוטים כמו ללמוד לתיקון שהם ליקוטי דברים ללא פירוש, הוא ישב וילמד רמב"ם או ספר חסידות, ולזה בא ההוראה ממשה שגם הוא יכל לשבת ללמוד ולחדש חידושים ובמקום זה עסק להחזיר שה אבוד להעדר.

ועד"ז דוד המלך הי' רועה צאן, וה' אמר שמכיון שהוא מתנהג כרועה מסור, לכן ה' יתן לו את העדר שלו – עם ישראל – כדי לרעותם.

וההוראה מהבעש"ט: שמו של הבעש"ט הוא שמו של כל ישראל, וישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, הוא נקרא לא רק בשם יעקב אלא גם בשם ישראל – שם המעלה, שישראל ענינו "כי שרית", ועוד לי ראש, עד שהנוגע בהם בנוגע בבת עינו של הקב"ה, וכמו שאצל מ"ת אם הי' חסר יהודי אחד, אפילו זה שעשה פסל מיכה, לא הי' יכול להיות מ"ת. ואם יטעום כאותו שלא חנכו כזו, הרי גם אל אחיו, וגם דוד הי' רועה וממילא הי' כל הזמן בחוץ בלי אפשריות ללמוד מאביו, והבעש"ט כידוע בהיותם בגיל צעיר, הרי שהם חנכו את עצמם, ומהם ההוראה שכל אחד צריך לחנך את עצמו בענין אהבת ישראל.

צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה ואהי' אצלו אמון.

ד. שיחה בתור ההשתתפות בכינוס תורה, בענין נצחיות התורה (המשך וביאור ללקו"ש במדבר – שבועות) והחיוב לכופ בני נח לקיים מצותם. וביקש לפרסם, להשתדל אודות כל המבצעים, ובעיקר להשתדל שכל ילד יהי' במשך הקיץ במחנה ע"פ טהרת הקודש! ובמכ"ש, אם מדייקים על מה שמכניסים לפה שלו, כ"ש שצריכים לדייק במה שמכניסים לראשו, וגם להתעסק במבצע ס"ת.

* * *

תוכן התוועדות יום ב' דחג השבועות תשד"מ

בלי אחריות כלל וכלל

א. חג השבועות קשור עם משה רבינו, דוד המלך, והבעש"ט. ומכיון שכן צ"ל קשר ביניהם, וקשר המובן לכל, שילמדו מזה מזה הוראה כיון שהמעשה הוא העיקר.

(ואע"פ שהפס"ד הוא ש"תלמוד גדול"? אבל היות שמתקרבים לביאת המשיח, שאז יהי' הפס"ד ש"מעשה גדול", לכן צריכים להתעסק כבר במעשה גדול).

ענינו המיוחד דמשה הוא ענין התורה, וענינו של דוד הוא ענין התפילה. והבעש"ט אצלו הי' מודגש הענין דאהבת ישראל, עד כדי כך ששמו אשר יקראו לו בלה"ק שמו של כל ישראל.

והבעש"ט ע"י עבודתו הכניס חיות לענינו של משה – תורה, ולענינו של דוד – תפילה, וזהו ע"י תורת החסידות. שהיא לא חלק נפרד מהתורה, אלא חלק ופנימיות של התורה.

כאמור, הקשר של דוד המלך והבעש"ט לחג השבועות היא היותו יום ההסתלקות שלהם. וכאן דרוש ביאור, לכאורה איך עושים שמחה מיום הסתלקות? ובפרט שהרי מדמין הסתלקותן של צדיקים כיום שריפת בית אלוקינו?

אך הענין יובן בהקדים עוד שאלה, בשעת החורבן היו הקרובים "מעורין זה בזה". ולכאורה הרי זה צריך ביאור, שבזמן של החורבן יהי' ענין שבדרך כלל הי' זה סימן של רצון?

והענין הוא: כי הנה סיבת הגלות היא "מפני חטאינו", ולכן מיד שמתבטל הסיבה מתבטל המסובב. וע"פ פס"ד התורה אם ישראל יעשו תשובה מיד הן נגאלין. והגאולה – פוסק הרמב"ם – יהי' ע"י משיח צדקנו. ולכן "געתה פרתו פעם שני". . . נולד משיחן של ישראל, כי צריך להיות כל הזמן האפשריות שמיד שישראל יחזרו בתשובה תהי' הגאולה. הרי שבפנימיות הענינים הי' זה זמן מסוגל שאם יעשו תשובה יהי' זה עת רצון.

ולכן גם בעת החורבן היו הקרובין מעורין זה בזה, כי "חייב אדם לפקוד את אשתו קודם שיצא לדרך", ומפקידה זו נולד מושיען של ישראל. הרי אע"פ שבגלוי זה לא ענין של טוב, אבל בפנימיות הרי זה התחלת הגאולה.

וכמו"כ הוא לגבי הסתלקותם של צדיקים, שלכן מוצאים בל"ג בעומר שמחה גדולה עד שאפילו ר' אברהם הלוי הי' חייב לשמוח ביום זה, שזהו ההבדל בין חיצוניות לפנימיות.

ההוראה משלשתם בנוגע למעשה בפועל הוא: שכל א' יוסיף בלימוד התורה – ענינו של משה, ובעבודת התפילה כולל אמירת תהלים – דוד, ובלימוד והפצת חסידות שנתגלתה ע"י הבעש"ט, ובפרט כפי שהוא מבואר בחסידות חב"ד, ואדרבה, ע"י לימוד החסידות מוסיפין חיות בעניניהם של משה ודוד, תורה ותפילה. וכל זה צריך להיות ביתר שאת משנים שעברו מכיון שכל שנה מעלין בקודש.

ב. ע"פ תורת אדמו"ר הזקן שצריכים לחיות עם הזמן, צריך להיות הוראה גם מפ' השבוע הנלמדת בחג השבועות, שהוא רביעי וחמישי. בפ' בהעלותך. וכאן צריך ביאור, כי בפרשיות אלו מבואר סדר המסעות ועד הנסיעה בפועל, היינו הנסיעה מהר סיני, היפך הענין דחג השבועות?! והענין הוא: במ"ת יש שני ענינים הפכיים, מצד א' בזמן מ"ת הי' ביטול כל הגשמיות "ציפור לא צפצף וכו'", "והר סיני עשן כולו", ולאידך כל עניני עשה"ד הם ענינים פשוטים! והטעם בזה מכיון שהחידוש דמ"ת הוא לפעול למטה דוקא, שגם בעוה"ז הגשמי והחומרי יהי' ההנהגה בהתאם להוראות התורה.

וזהו גם השייכות דתוכן שיעור ימים אלו לחג השבועות, מכיון שתכלית מ"ת היא כדי לפעול בעולם, ז.א. לא להשאיר אצל סיני היינו במצב של לימוד התורה בלבד, כי האומר אין לי אלא תורה וכו', שצריך להיות דוקא עבודה בענינים גשמיים.

האמור לעיל בא לידי ביטוי בענין התהלכה, דהנה בעת ה"תהלכה" אינו יכול ללמוד כדבעי וכו', ומ"מ לא מתחשבים בזה אלא הולכים מרחק רב כדי לשמח יהודים אחרים בשמחת יו"ט מכיון שזהו הוראת נשיא דורנו, היינו שהולכים מהר סיני כדי למלאות שליחותו דנשיא דורנו.

(מאמר המוסגר - ישנם כאלו שהם חושבים שלהם לא שייכת ענין התהלכה מכיון שהוא מיוחס ומוצאו מעיר פלונית וכו', אע"פ שאיזה שייכות יש לו עם העיר ההיא, הוא לא נולד שם, ואפי' לא נולד במדינה ההיא . . . ומ"מ הרי הוא "מיוחס" ולכן "מבקר" את כל החסידים וכו', אבל הוא עצמו לא "מתאים" לו להצטרף עם כל הציבור, ובדרך זו מחנך גם את כל בני ביתו. . . ידוע סיפור הצ"צ אודות זה שעושה "כובעים", ומי שהכובע מתאים לו . . . אליו התכוונתי, ולכל השאר ח"ו אליהם זה כלל וכלל לא שייך).

ויה"ר שכל אלו שהשתתפו ב"תהלוכה" יאמרו לחיים בשמחה ומתוך "שטורעם", ומכיון. .
. (חסר ההמשך).

* * *

תוכן התוועדות ש"פ בלק ז' תמוז תשד"מ

בלי אחריות כלל וכלל

א. בשבת זו – השבת שלפני ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז – ישנו מעלה מיוחדת בקשר לימי הגאולה, כי היות "שמיני" מתברכין כולו יומין" הרי שהיא יותר נעלה מימי הגאולה ולכן היא יכולה לברך אותם.

ועפ"ז מובן הטעם להתוועדות בשבת זו (אם יש צורך בכלל בנתינת טעם), לכל לראש – היות שההתוועדות היא במעמד עשרה מישראל עאכו"כ עשר פעמים עשרה וכו', הרי זה פועל עילוי ומוסיף בהמשכת הברכה, ועוד וגם זה עיקר: יש לנצל המשכת הברכה משבת זו ע"י קבלת החלטות טובות בקשר לי"ב תמוז. ומובן שהחלטות אלו צריכים להיות בנוגע למעשה בפועל, שהרי זוהי תכליתו ומטרתו דירידת הנשמה למטה, כדי שיהי' קיום המצוות במעשה בפועל.

והגם שנמצאים אנו עכשיו בשבת, וישנם ענינים שאי אפשר לעשות בפועל, מ"מ הרי "מפקחין על צרכי ציבור בשבת" ולכן מעוררים ע"ד קבלת החלטות טובות, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, וכידוע הפירוש בזה שה' מכין את הכלים כדי שהמחשבה תבוא לידי פועל.

ב. צריך להיות ג"כ לימוד מהקביעות דימי י"ב-י"ג תמוז, שהם יוצאים בש. ז. בימים ה' וו', לימוד המובן לכל גם לפשוט שבפשוטים, וכל' בעל הגאולה במכתבו הידוע "וגם את אשר בשם ישראל יכונה", היינו שגם ליהודי כזה שייכת הגאולה די"ב תמוז.

והענין בזה: כאשר ימי הגאולה הם באמצע השבוע, הרי שמימי הגאולה יורדים לימי החול ועובדין דחול. משא"כ בקביעות ש. ז., שמימי הגאולה נכנסים ישר לשבת, וכאן לא רק שאין את הירידה לעומת ימי הגאולה, אלא עוד יותר שנוסף עילוי והוספה בעניני ימי הגאולה, באופן ד"ויכולו", ועד לתכלית העילוי בחי' תענוג. ותענוג זה הוא לא רק ברוחניות, אלא נמשכת עד למטה שהרי מצוה לענג את השבת באכילה ושתי'.

ועילוי זה הוא שייכת כבר לשבת זו, היות שמיני' מתברך גם יום השבת שלאחר י"ב-י"ג תמוז. ומזה באים לעוד ענין וסיבה להתוועדות זו, שמלבד ההכנות לי"ב תמוז שצריכים לארגן בכל מקום ומקום, כולל גם ההכנות להתוועדויות שזה צריך "הכנה רבה", יש

לעורר גם אודות ההמשך דהתוועדות ימי הגאולה גם ביום השבת שלאחרי זה, ולא רק בתור המשך אלא גם באופן ד"מעלין בקודש".

מאמר (כעין שיחה) ד"ה מה טובו גו'.

רש"י: (כ"ד, י"ז) וקרקר כל בני שת, כל האומות שכולם באו מן שת בנו של אדם הראשון. וצריך ביאור: הפסוק רוצה להביא מילה שיכלול את כל האומות, וא"כ למה כתב "בני שת"? ממ"נ או שיכתוב שמו של הראשון שממנו יצאו כל העמים – אדם, או את שמו של האחרון שכולל את כל האומות – "נח".

והביאור: הבן חמש למקרא יודע שפירוש המילה "שת" הוא מלשון "(אבן) שתי" – שמשם הושתת העולם, שהוא פירוש יסוד. ואת זה בא הכתוב כאן להדגיש, שהעילוי שתהיה לעת"ל הוא שה' יעשה ש"וקרקר כל בני שת", דהיינו את כל היסוד של האומות יחרב.

* * *

עלי הגהה

הגהות בכת"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
לרשימת סיפורים מסיום ימי השבעה ה'שי"ת

(השיחה נדפסה בלקוטי שיחות ח"ב עמ' 504 ואילך, ואח"כ (בלה"ק)
בתורת מנחם ח"א (קה"ת, תשנ"ג) עמ' 4 ואילך)

סייד לויסמט הספורים רייד שט

בעיא שיטה ספורים אחרי תי' הספר, אמר:

און שרייבט מיר צו דעם א ספורינג דער רבי האט אים

געשריבען אין א ברייף:

(אין ווארף זיך נישט מיט קיין סיטל'ן. אז אין שרייב זיך

נפשי אדער ידירי צו, איז דאס אזוי.)

(וואס בייך אדמו"ר קלייט'א: (הגם אז פון הסקל קאן זיין זי

אויסצוגעגאנגען זיין נישט אזוי, אנער טומר להיות כן. היינט שרייבט זיך ווייל)

בעיא שיטה געגעבען אחרי תי' שטעה, אמר:

די מעשה איז געווען בשעת תרמ"ג, פאר דעם רבי פה"ש'ס

הטלקות. און דעם מאמר וואס ער האט פאר אים געשריבען, איז

אדער דער מאמר ד"ה מה מה רבו מעשיך אדער ר"ה ת"ה נחת לסנה תרמ"ג.

בעיא שיטה רבי, אחרי תי' במסירות, אמר:

אויף דעם מאמר וילך איז סבילת לוי.)

דשיטה ספורי ספורים:

ה). עס איז געווען פארשידענע זעכס וואס דער רבי נ"ע האט
געהייסען דעם רבי'ן, ער זאל אריינגיין אין זיין צימער און
אנגיבן זיין אידן הנהגה.

ו). דער רבי נ"ע האט אמאל געדארפט שרייבן א בריוו צו א טאך
רבי'ס, און צו אלעמען מיט זיין האנטשריפט, וואס דאס האט ביי אים
גענומען א טאך צייט.

האט ער געזאגט דעם רבי'ן, אז ער זאל זיך אויסלערנען זיין
האנטשריפט און ער זאל שרייבן די בריוו. און זיך מיינען (הסרה)

דער רבי האט געזאגט אז ער איז מסכים אויף דעם, בתנאי אז
ער זאל טיטל זיין לערנען מיט אים חסידות, א. האלבערשטע.

דער רבי נ"ע האט מסכים געווען אויף דעם הנהג, און דער

רבי האט זיך אויסגעלערנט דעם רבי'ס נ"ע האנטשריפט במסד כור
וואסער. און זיך אויסגעלערנט דעם רבי'ס נ"ע האנטשריפט במסד כור

ו). בשעת מען האט מסד געווען א סלפון צורישין רבי'ן נ"ע מסד
רבי'ן און ווען דער רבי נ"ע וואלט געזען דאס האנטשריפט וואלט
ער אנגענומען דעם רבי'ן און דער רבי פלעגט אריינגיין, אנצוהערען
א שווערעלעך, אנצונען דעם סלפון, און דער רבי נ"ע פלעגט פארברע
אסאך צייט איז געווען ערב שבת אדער ערב יומט - האט געהערט
דער רבי געזאגט - אויף א הנהגה. האט ער אונטער געלייגט אונטער
טרייבעל א שווערעלעך, עס זאל זיך נישט קאנען גוט צוטאקען, כדי ער
זאל קאנען הערן ווי זיין פאטער דארט. וואס ער האט געזאגט (הסרה)

ה). דער רבי האט אמאל געזאגט: צוערשט דארף מען פאלגען און
נאכערה/פרעגן. און האט דערגלייט דערביי א סיפור:

בשעת דער רבי איז אליט געווען יונג, איז ווען ער פלעגט
עפעס ווערן, איז נישט געווען קיין זאך וואס זאל אים טיין

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a large signature in a circle and several smaller ones.

* התחלת שורה

השמטות

שייך לרשימת הספורים די"ד שבת

בע"א שיטה ספורים אחרי תי' הספד, אמר:

און שרייבט מיר צו דעם א ספור;: אז

* דער רבי האט אים געשריבען אין א בריף: [סימן לחבר ב' הפיסקאות] איך ווארף זיך ניט מיט קיין טיטל'ן. אז איך שרייב ידיד נפשי אדער ידידי עוז, איז דאס אזוי.

(ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:) הגם אז מצד המקבל קאן זיין אז איצטער זאל זיך דערווייל איז נאך ניט אזוי, אבער סופו להיות כן.

ובהתאם צו דעם, וואס מיר קוועטשט דער שבעה להספד, וועל [איך דערציילן סיפורים פון רבי'ן].

~~בע"א שיטה געגעבען אחרי תי' מצוה, אמר:~~

~~די מעשה איז געווען בשנת תרמ"ג, פאר דעם רבי מהר"ש'ס הסתלקות. און דעם מאמר וואס ער האט פאר אים געשריבען, איז אדער דער מאמר ד"ה מה רבו מעשיך אדער ד"ה ת"ר נ"ח דשנת תרמ"ג.~~

בע"ב שיטה רבי, אחרי תי' בחסידות, אמר:

(אויף דעם מאמר וילך איש מבית לוי).

~~(1) נדפס באוה"ת [...]~~

~~רשימה מעוד סיפורים.~~

ה). עס איז געווען פארשידענע זמנים וואס דער רבי נ"ע האט געהייסען דעם רבין, ער זאל אריינגיין אין זיין צימער און ~~איינקוקן צוקוקן~~ זיך און צו זיינע הנהגות.

ו). דער רבי נ"ע האט אמאל געדארפט שרייבן א ליינגערע בריף צו א סאך רבנים, און צו אלעמען מיט זיין האנטשריפט, וואס דאס האט בא אים גענומען א סאך צייט.

האט ער געזאגט דעם רבין, אז ער זאל זיך אויסלערנען זיין האנטשריפט און ער זאל שרייבן די בריף. און דאן ער וועט חתמ'נען.

~~עס איז נישט קיין ענין פון גנבת דעת.... (חסר).~~

דער רבי האט געזאגט אז ער איז מסכים אויף דעם, בתנאי אז ער זאל מוסיף זיין א שעור אין לערנען מיט אים חסידות. ~~א האלבע שעה.~~

דער רבי נ"ע האט מסכים געווען אויף דעם תנאי, און דער רבי האט זיך אויסגעלערנט דעם רבי'נס נ"ע האנטשריפט במשך צוויי וואכען. פון אקורצע צייט און פלעגט דערנאך שרייבען די בריף כנ"ל.

ז). בשעת מען האט מסדר געווען א טלפון צווישן די חדרים פון רבין נ"ע מיטן רבי'נס איז ווען דער רבי נ"ע וואלט וועלן פארויכערן, וואלט פלעגט ער פלעגט אפט טרעפן, אז דער רבי נ"ע זאל אנקלינגען דעם רבין, און זאגען: קאנסט אריינגיין, איך וועל פארויכערן. דער רבי פלעגט אריינגיין, אנצינדען א שוועבעלע, אנצינדן דעם פאפיראס, און דער רבי נ"ע פלעגט פארויכערן.

דער רבי נ"ע פלעגט מיט עס רעדען אין דעם ענין [אין וועלכען ער – דער רבי נ"ע – האט זיך עוסק געווען. אדער פרעגן וואס האסטו צו דערציילען דאמאלס פלעגט דער רבי מציע זיין עניניו.]

~~אמאל – עס איז געווען ערב שבת אדער ערב יו"ט – האט זיך דער רבי געכאפט אויף א המצאה. האט פלעגט ער אונטער געלייגטן אונטערין טרייבעל א שוועבעלע, עס זאל זיך ניט קאנען גוט צומאכען, כדי ער זאל קאנען הערין ווי זיין פאטער דאווינט:, בא זיך אין צימער.~~

~~אויף אזא אופן מעג מען הערין שבת, וויילע... (חסר)~~

~~ח). דער רבי האט אמאל געזאגט: צוערשט דארף מען פאלגען און נאכעהר פרעגען. און האט דערציילט דערביי א סיפור:~~

~~בשעת דער רבי איז אלט געווען יונג, איז ווען ער פלעגט עפעס וועלין, איז ניט געווען קיין זאך וואס זאל אים שטיין. .~~

אגרות קודש

הערה כללית: האותיות המודגשות הם הוספות בכת"ק.

א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

נחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה. א' תמוז תשט"ז
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ כו'
מוה' שי'

שלום וברכה!
במענה על מכתבו מכ"ז סיון, בגו' כותב בהנוגע לשאלת
חידוש החוזה שלו, שמציעים לו משרה במקום אחר ~~פחותה~~ ממה שמקבל
במקומו עתה, ואפשר שבמקומו עתה עוד יוסיפו לו.

והנה צריך הי' לבעש ~~אם~~ מי ממעגחתו וקרוביו לחפש
עניני שידוכין בשבילו, ואם יסכימו על זה, היינו שהמצאו באפריקה
לא יפריע בחיפושים - כדאי שיצבור עוד איזה סכום, בכדי להקל אה"כ
ההסתדרות שלו. או שיכתוב להרב מציע המשרה שלכה"פ יקבעו המשכורת
שלו מתאים לזו שמקבל עתה, ואם זה בטוח, כדאי לקבל המשרה החדשה, בכדי
שיתקרב ענין השידוכין לפועל.

בברכה
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

ב"ה. א' תמוז תשט"ז

ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ כו'

מוה' [...] שי'

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכ"ז סיון, בו כותב בנוגע לשאלת חידוש החוזה שלו, שמציעים לו משרה במקום אחר **במשכורת** פחותה ממה שמקבל במקומו עתה, ואפשר שבמקומו עתה עוד יוסיפו לו.

והנה צריך הי' לבקש את מי ממשפחתו וקרוביו לחפש עניני שידוכין בשבילו, ואם יסכימו על זה, היינו שהמצאו באפריקה לא יפריע בחיפושים – כדאי שיצבור עוד איזה סכום, בכדי להקל אח"כ ההסתדרות שלו. או שיכתוב להרב מציע המשרה שלכה"פ יקבעו המשכורת שלו מתאים לזו שמקבל עתה, ואם זה בטוח, כדאי לקבל המשרה החדשה, בכדי שיתקרב ענין השידוכין לפועל.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

א. קווינט

מזכיר

נ

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ג אדר חשכ"א
ברוקלין

הח"ת אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מנ"ה מנחם ישראל שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה המכתב מיום ג' אדר.

ויהי רצון שכאו"א בחוד כלל ישראל, יעשה במילוי
הפקידו - כדבר המשנה אני נבראהי לשמש את קוני - מחוך
שמחה אמיחיה, אשר השמחה שהחורה מצוה עלי, היא כלשון
רבנו הזקן (שו"ע או"ח סי' הקכ"ט סעיף יב') נצטונו...
על השמחה שיש בה עבודה יוצר הכל כו' ע"ש.

ואף שמהולקת שמחה פורים שהיא עד דלא ידע, משא"כ
בשמחה יום טוב בה מדובר בשו"ע שם, הצד השווה שביניהם
שגם שמחה זו צ"ל עבודה יוצר הכל, אך שאינה בהגבלה,
וכמבואר בדא"ח בדרושי פורים.

החקוקה שינצל יכולתו ככל האפשר, להמשיך בייחוד
בינה של חורה וכמבואר בדא"ח בכ"מ שרומז לרזין דאורייתא,
פנימיות החורה שברורנו נחלחה בחורה התסידות, ובאופן
דהפצה בלי הגבלה כנ"ל. ויהי רצון שיעשה בזה מחוך שמחה
(ואין מקרא יוצא מידי פשוטו) ומוב לבב.

בברכה לבשו"ט ולפורים שמה
ויכבד דעמ' ב"ה
ר. מ. שניאורסאהן

ב"ה, י"ג אדר תשכ"א

ברוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ כו'

מו"ה מנחם ישראל שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכתב מיום ג' אדר.

ויהי רצון שכאו"א בתוך כלל ישראל, יעשה במילוי תפקידו – כדבר המשנה אני נבראתי לשמש את קוני – מתוך שמחה אמיתית, אשר השמחה שהתורה מצווה עלי' היא כלשון רבנו הזקן (שו"ע או"ח סי' תקכ"ט סעיף יב') נצטוינו... על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל כו' עיי"ש.

ואף שמחולקת שמחת פורים שהיא עד דלא ידע, משא"כ בשמחת יום טוב בה מדובר בשו"ע שם, הצד השווה שביניהם שגם שמחה זו צ"ל עבודת יוצר הכל, אך שאינה בהגבלה, וכמבואר בדא"ח דרושי פורים.

התקוה שינצל יכולתו ככל האפשרי, להמשיך ביחוד בינה של תורה וכמבואר בדא"ח בכ"מ שרומז לרזין דאורייתא, פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, ובאופן דהפצה בלי הגבלה כנ"ל. ויהי רצון שיעשה בזה מתוך שמחה (ואין מקרא יוצא מידי פשוטו) וטוב לבב.

בברכה לבשו"ט ובפרט בענין הגמ"ח ולפורים שמח מ. שניאורסאהן

1

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ז' שבט תשל"ה
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' חיים צבי שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מ' ובו בקשת ברכה פ"נ מיום
כג' טבת, ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר
זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

ובוודאי מדויק הוא ככל הדרוש במצות תפלין.
ובפרט שעלי' נאמר וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך
ויראו ממך. ובמקומו ובסביבתו עתה בטח מוסיף ומשתדל
ככל החלוי בו - שכל חבריו שליט' יעשו ככה. והנה זה טובת
היחיד וטובת הרבים וטובת הכלל, ונאמר והי' מחנך קדוש
- אשר אז (ככתוב בתחלת הפסוק) ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך
להצילך ולתת אויבך לפניך.

בברכה

ב"ה, ז' שבט תשל"ה

ברוקלין

הווי"ח אי"א נוי"נ כו'

מוה' חיים צבי שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכ' ובו בקשת ברכה פ"נ מיום כג' טבת, ובעת רצון
יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

ובוודאי מדייק הוא ככל הדרוש במצות תפילין. ובפרט שעליי נאמר וראו
כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. ובמקומו ובסביבתו עתה בטח
מוסיף ומשתדל בכל התלוי בו – שכל חבריו שליט"א יעשו ככה. והרי זה טובת
היחיד וטובת הרבים וטובת הכלל, ונאמר והי' מחנך קדוש – אשר אז (ככתוב
בתחלת הפסוק) ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך.

בברכה מ. שניאורסאהן

ד

(כללי פרטי - נדפסה בלקוטי שיחות חט"ז עמ' 503, ומתפרסם בזה הצילום עם הוספה)

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, כ"ח שבט, ה'תשל"ו
ברוקלין, נ.י.

מרת אסתר תחי'

ברכה ושלוש!

מאשר אני קבלת המכ' והמצו"ב (ניצן) ות"ח, והשי"ת ימלא משאלות לבבה, לטובה ולברכה.
וכיון שהנהגה בחיי היום-יום מתאים לרצונו של השי"ת זהו הצנור
והכלי לקבלת ברכות ה', הרי מובן שכל הוספה בעניני תורה ומצותי' מוסיפה
בברכותיו בכל המצטרך, אף על פי שציוויי ה' מוכרח לקיימם מצד עצמם גם
לא על מנת לקבל פרס.

ובענין שהזמן גרמא, בקשר ליו"ד שבט, יום ההילולא של כ"ק מו"ח
אדמו"ר, שעל ציון שלו יזכירוהו בתפלה, בודאי שעל כאו"א מאתנו להתבונן
איך שבעל ההילולא הקדיש ימי חייו להחזקת והפצת התורה והיהדות, בלי פשרות,
ובמסירת נפש ממש. ומעשה עיקר, שהתבוננות חביא להוספה בהתאמצות כאו"א
ללכת בדרכיו, ובפרט שבעל ההילולא עומד לימינם של כל ההולכים באורחותיו
וממשיכים בפעולותיו, וברכתו מלוה אותם להצליח בזה וגם בעניניהם הפרטיים,
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

בברכה להצלחה ולבשורות טובות
בכל האמור

(Signature)

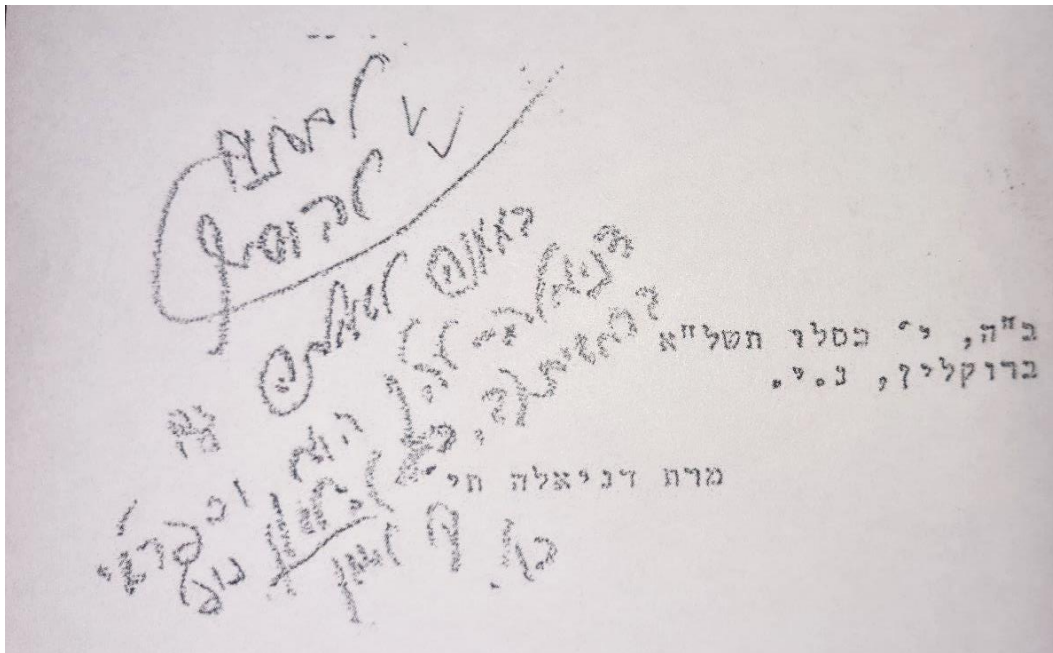
מאשר הנני קבלת המכ' והמצו"ב (ניצן) ות"ח, והשי"ת ימלא משאלות לבבה
לטובה ולברכה.

כתבי יד קודש

לפנינו כמה כתבי יד קודש, העוסקים בהוראות למזכירים
בעניני צדקה, מגבית ועוד

א

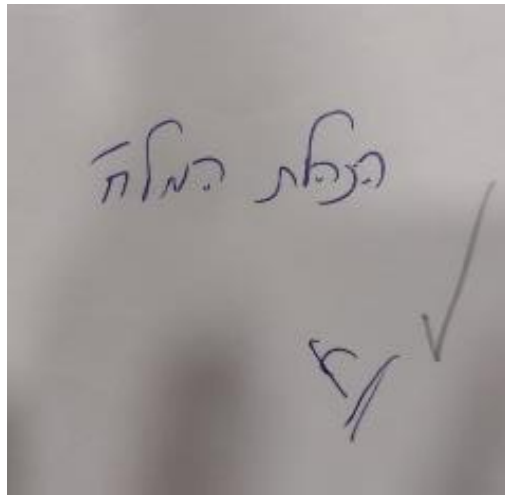
(צילום כתי"ק זה מתפרסם באדיבות הרה"ת ר' שניאור זלמן י"י שי' חאננין –
הממונה מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הדפסת ספרי קה"ת, וזכות הרבים תלוי' בו)

לחתום להוסיף

במענה לשאלתה גם דניאלה – לה"ק הוא וכפרש"י בראשית (ב, כג): לשון
נופל על לשון כו'.

ב

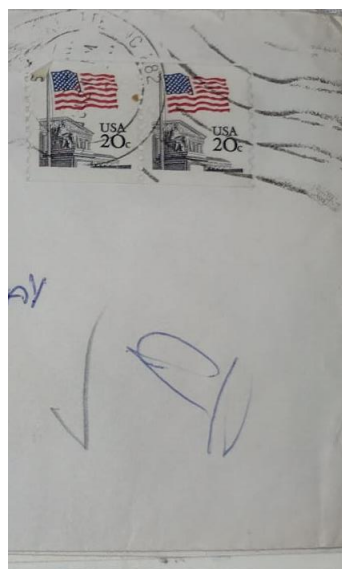

הנהלת המל"ח

ח [=חשאי]

סימן: V

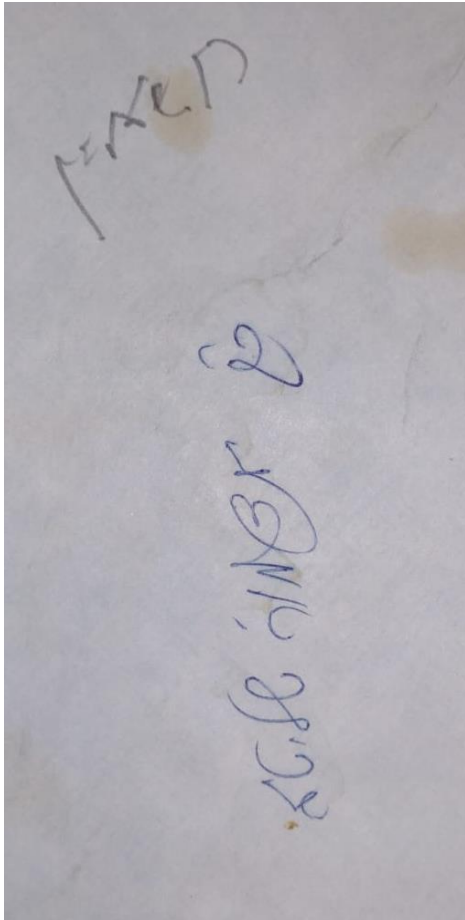
ג

ח

סימן: V

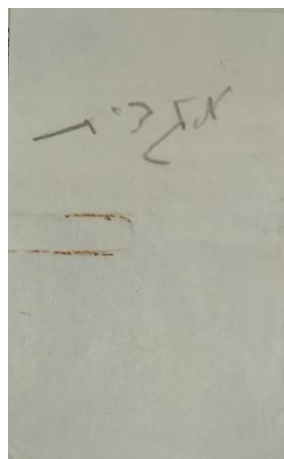
ד

חשאיין

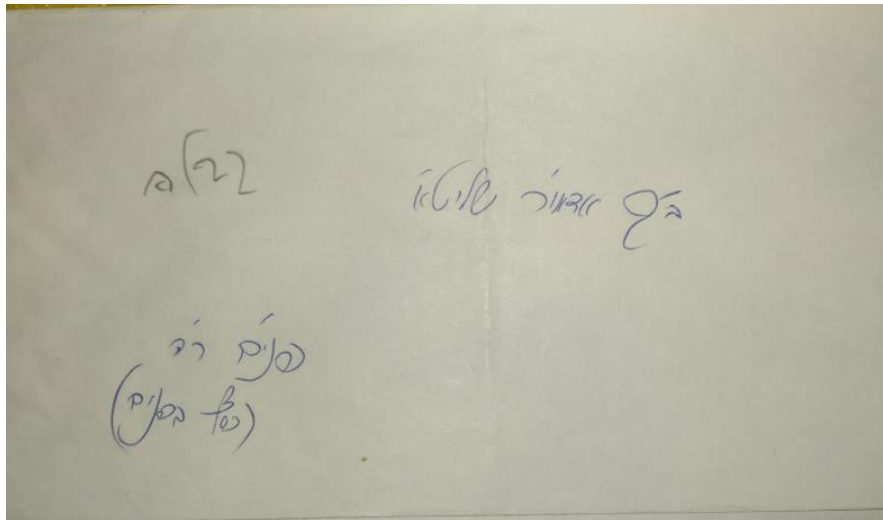
[=הפניות כספים ל"לשכת החשאיין"
שע"י מחנה ישראל]

ה

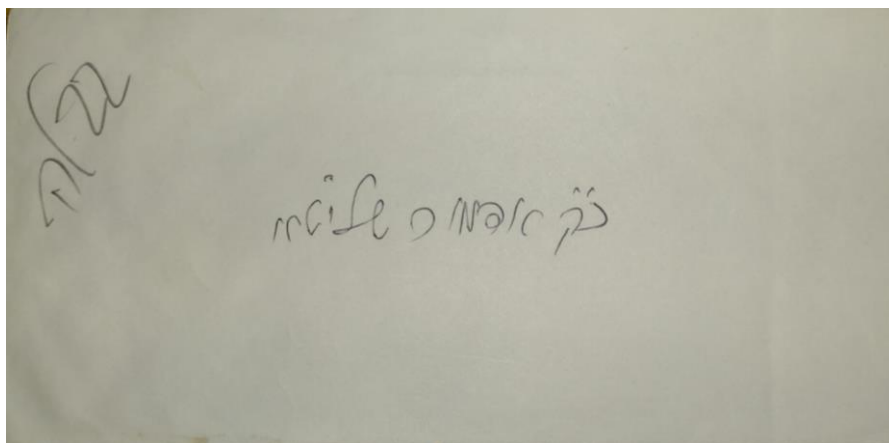
מגבית

ו

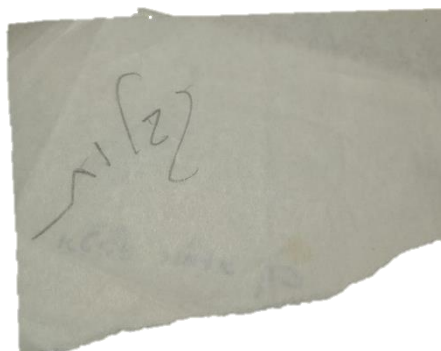
קבלה

ז

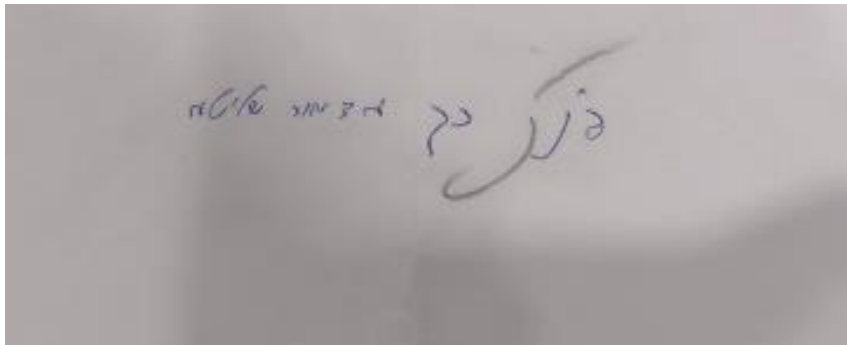
קבלה

ח

קבלות

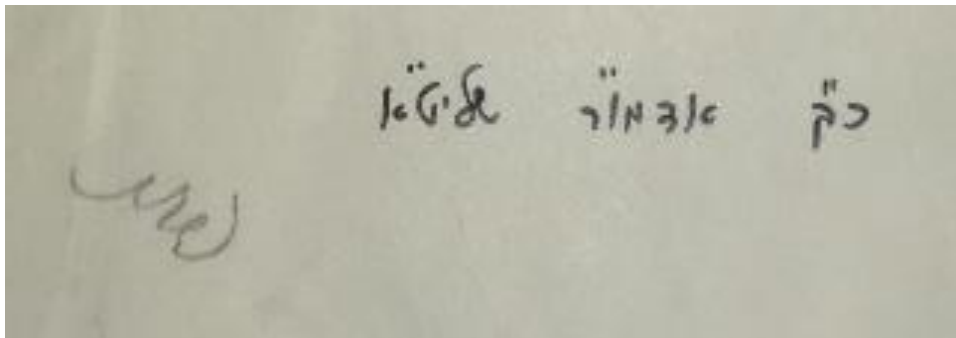
ט

פנ"נ

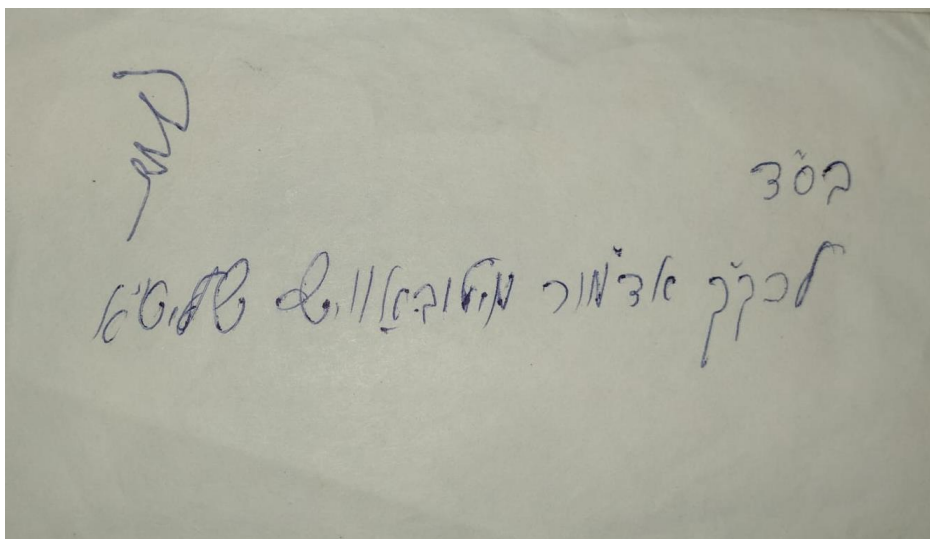
[פ"נ נתקבל]

י

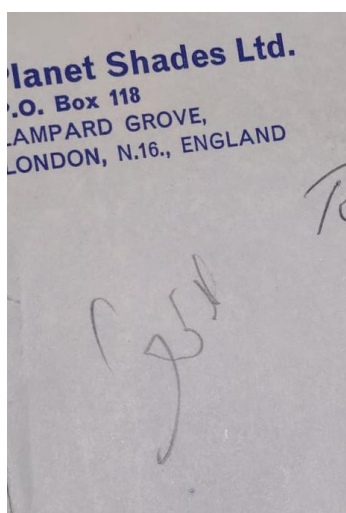
פננ

יא

פננ

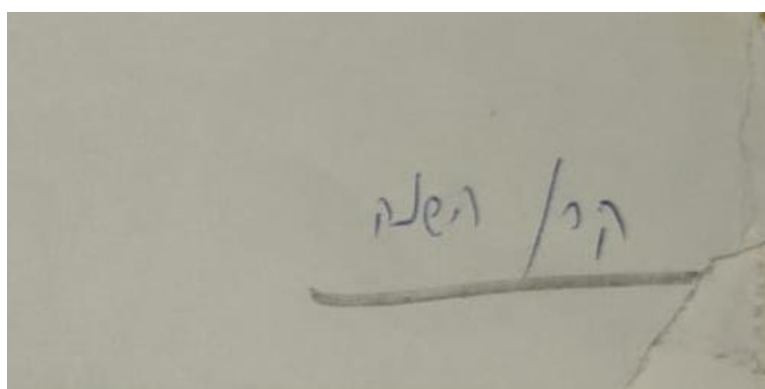
יב

מזכ'

[=מזכירות]

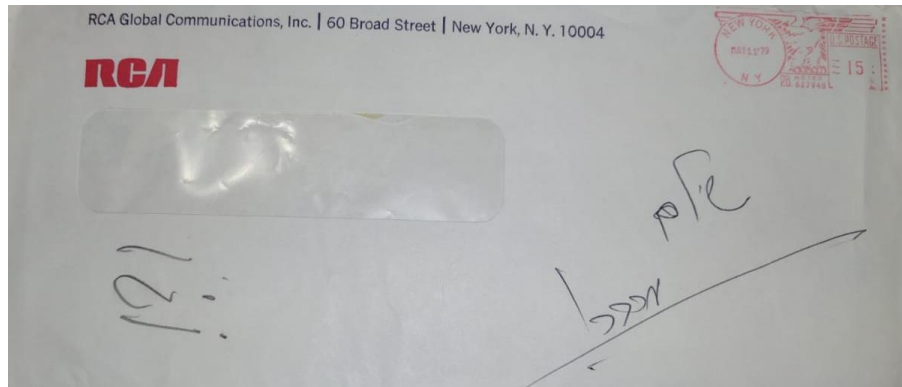
יג

סימן קו מתחת המילים

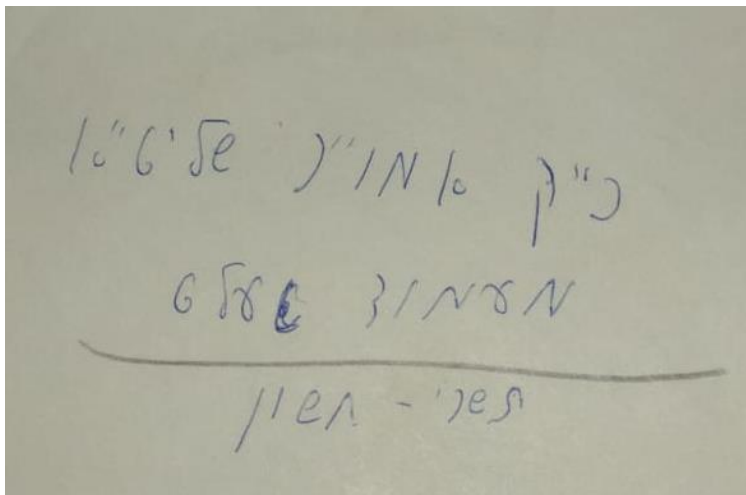
"קרו השנה"

יד

!?!

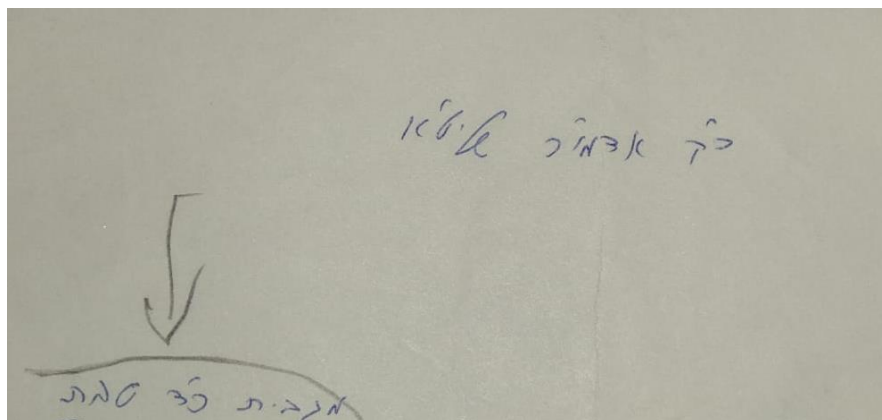
טו

סימן קו מתחת המילים

"מעמוד שעלט"

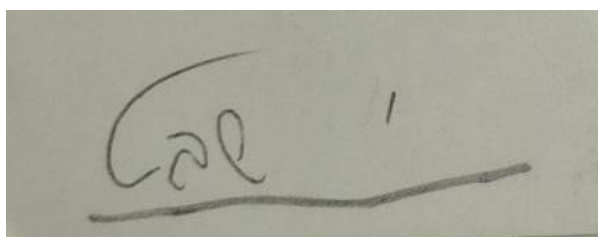
טז

סימן חץ לעבר המילים

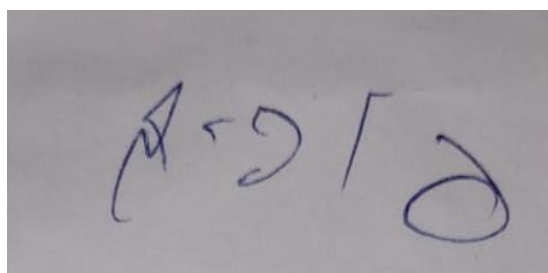
"מגבית כ"ד טבת"

יז

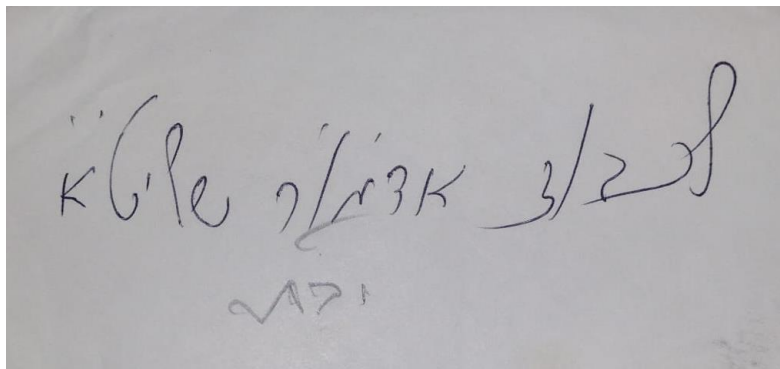
סימן קו מתחת המילים "י שבט"

יח

פורים

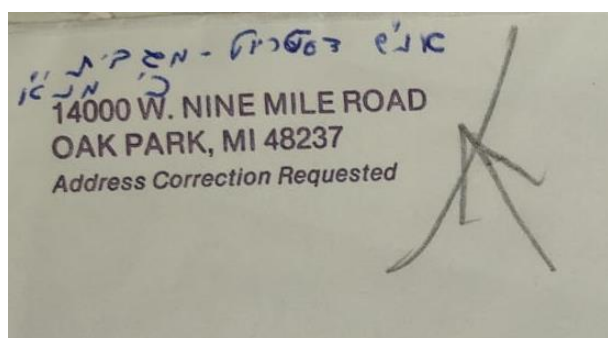
יט

יב"ת

[="ב תמוז"]

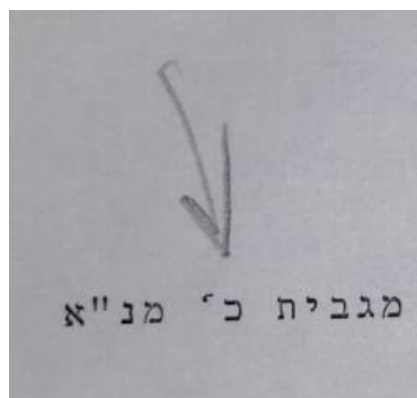
כ

סימן חץ לעבר המילים

"אנ"ש דעטרויט – מגבית כ' מנ"א"

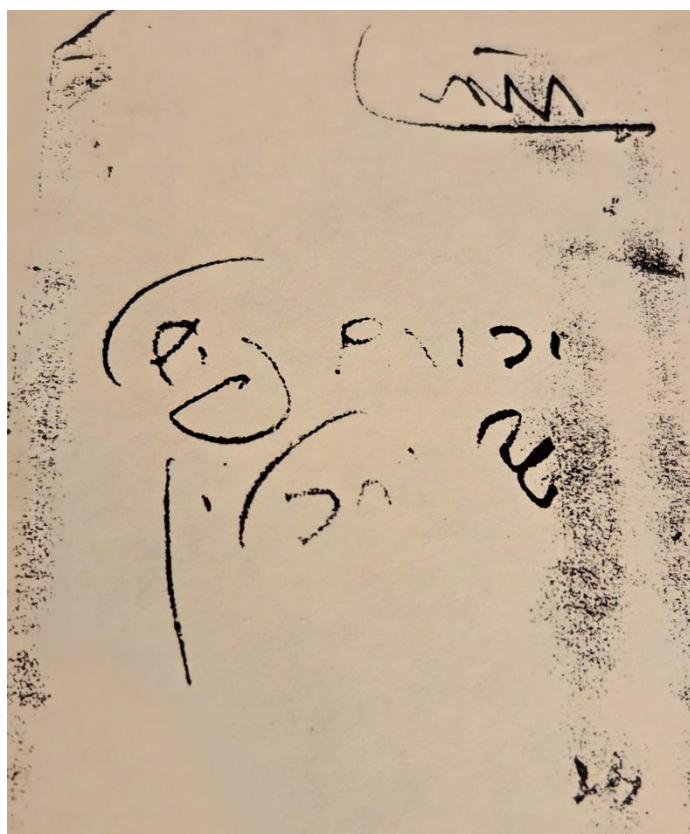
כא

סימן חץ לעבר המילים

"מגבית כ' מנ"א"

כג

חת"ת

ירוחם פישל

שי' ארלין

[ראה מכתב אליו –

אגרות קודש ח"ב עמ' קנא]

מענות קודש

א

[טבת, תשד"מ]

מענה לחתן, ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א האם לעשות את שמחת החתונה כאן בקראון הייטס, או במקום הכלה בלאס אנדזשע'לעס בקאליפורניא:

לפלא גדול הספק

ועוד וגם זה עיקר כי זה השכונה של נשיא דורנו מו"ח אדמו"ר

(מזכרון הנמען שיח"י)

ב

[סוף תשרי, תשנ"ב]

מענה להת' שניאור שי' שניאורסאהן, ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א האם להישאר כאן ב-770 או לחזור לארץ:

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הקיף את המילים "לחזור לארץ" וסימן חץ וכתב:

מועדף

(מזכרון הנמען שיח"י)

ג

[אחרי כ"ז אד"ר, תשנ"ב]

מענה להרה"ח ר' חנוך מיכאל שי' גאלמאב, ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א האם לקבל ההצעה לצאת בשליחות לאנגליה, או להישאר ללמד כאן בתו"ת המרכזית ב-770,

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ענה בחיוב על ההצעה שימשיך ללמד כאן.

(מזכרון הנמען שיחי')

ד

[אחרי כ"ז אד"ר, תשנ"ב]

מענה לא' התמימים מתלמידי ישיבת תומכי תמימים המרכזית ב-770, ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע לחיסון של "hepatitis" האם לקחת או לא, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ענה שאין צורך.

(מזכרון הנמען שיחי')

ה

[סוף תשרי, תשנ"ג]

מענה להת' שניאור שי' שניאורסאהן, ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א האם להישאר כאן או לחזור לארץ,

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הנהן בראשו הק' על ההצעה להישאר כאן.

(מזכרון הנמען שיחי')

ו

[חשון, תשנ"ג]

מענה להת' שלמה חיים שי' קסלמן שביקש את ברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
(באמצעות הריל"ג) לעשות פטור משירות בצה"ל,
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נענע בראשו הק' לחיוב.

(מזכרון הנמען שי')

ז

[טבת, תשנ"ג]

מענה לת' נחום שי' סאריטשעוו שקיבל כמה הצעות ושאל (באמצעות הריב"ק) מה מהם
לעשות.
(א) ללמוד בניו יורק. (ב) ללמוד במוסקבה. (ג) ללמוד בישיבה בקרית גת. (ד) ללמוד ספרות
סת"ם בפטרבורג ובזמנים הפנויים ללמוד בישיבה שם.
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ענה בחיוב על ההצעה הרביעית, ושקודם ילמד בישיבה
שם ובנוסף ילמד ספרות סת"ם.

(מזכרון הנמען שי')

ח

[טבת, תשנ"ג]

מענה לא' מתלמידי ה"קבוצה", שכתב שהי' אצל רופאים ועשה בדיקות ולא חל שיפור
במצבו הבריאותי,
מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: יחזור מיד לארץ הקודש.

(מזכרון הנמען שי')

ט

[שבט, תשנ"ג]

מענה לא' התמימים מתלמידי ה"קבוצה", שביקש את ברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע לתאונה שעשה לאחרונה עם גוים, וכתב שגם לרכב לא הי' ביטוח, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נתן את ברכתו הק'.

(מזכרון הנמען שי')

י

[לפני ח"י מנחם אב, תשנ"ג]

מענה לר' ל. י. ש., ששאל את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בענין רפואי הקשור ללידה.

הריל"ג הציע את ההצעה הראשונה, ואמר שהיות וכך היא השיטה של הרבי, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הניע בראשו הק' בחוזקה לשלילה.

הריל"ג הציע את ההצעה השני' ההפוכה מהראשונה, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הניע בראשו הק' בחוזקה לחיוב.

(מזכרון הנמען שי')

* * *

הערה: בקובץ "היכל המלך" חוברת ג' (שי"ל ע"י לכבוד י"א ניסן) במענות ה' ו' וט' נכתב בטעות שם הנמען – הת' יהודה שי' פינטל – וצ"ל הת' בנימין שי' פינטל.

יחידויות קודש

א

[לפני ז' אדר, תשל"ב]

יחידות להרה"ח ר' יחזקאל שי' ובנו חתן הבר מצוה הת' מנחם מענדל שי' - דערען
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שאל את חתן הבר מצוה בענין שהגמ' שואלת איפה
הי' מונח התפילין שבראש של הכהן גדול?
וענה הת' מנחם מענדל שהי' מקום בין הציץ למצנפת.

* * *

[לפני היחידות שאל ר' יחזקאל את בנו השאלה הנ"ל וענה לו, וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א שאל את אותה שאלה, ולמרות שזה לא היה קשור לפלפול שהי' אמור החתן לחזור
בעת הבר מצוה].

(נערך ע"פ זכרון הנמען שי')

ב

[טבת, תשל"ה]

יחידות לחתן בר מצוה.
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שאל מה הכין לחזור בבר מצוה,
וענה החתן שהכין מאמר ופלפול.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ביקש שיחזור משהו מהפלפול.

וחזר החתן קטע מהפלפול (הפלפול עסק בין השאר ב"שאגת ארי").

(נערך ע"פ זכרון הנמען שי')

ג

[אדר, תשל"ה]

יחידות לחתן בר מצוה.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אמר (בין השאר) שכשהשם נותן לאדם רגע או דקה צריך לנצל אותו, אחרת זה מבלבל את כל סדר השתלשלות.

(נערך ע"פ זכרון הנמען שי')

* * *

הזמנה

תמונה בפרסום ראשון

(תמונה זו מתפרסמת באדיבות הת' משה נחמן הלוי קרולפסקי וזכות הרבים תלוי' בו)

(התוועדות פורים תשכ"ה)

לזכרון

הו"ח אי"א נו"מ ובעל מדות

ישראל אריה ליב

אחיו של הו"ח אי"א נו"מ ובעל מדות דובער הי"ד

בניו של כ"ק הרה"ג והרה"ח והמקובל

רב פעלים לתורה ולמצות ורבים השיב מעון לוי יצחק

דור רביעי לכ"ק אדמו"ר הצמח צדק

נפטר י"ג אייר ה'תשי"ב

ת' נ' צ' ב' ה'

אחיו של – יבלח"ט – כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לז"נ

הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן הרה"ח ר' בן ציון
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ

מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי
נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם,
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
תיכף ומיד ממש!

נתרם ע"י בניהם
הרה"ת ר' שמואל והרה"ת ר' יעקב מרדכי שיחיו

שפריצער

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכי"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל
ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"
ובעגלא דידן יתגלה לעין כל
ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

”

אע"פ שבלאו הכי כל אחד בודאי ממלא את זמנו בשלימות בענינים של לימוד התורה – אמנם הרי טבע האדם הוא שכאשר נדפס דבר חדש, לומדים את זה ביתר חיות (בין אם צריך להיות כך או לא צריך להיות כך – אבל כך הוא טבע האדם).

ועד שהתורה צריכה להזהיר ("באִוֹאֶרְעֶנְעִן") ש"בכל יום ויום יהיו בעיניך חדשים", או עכ"פ "כחדשים" – משא"כ בדבר חדש ממש ששם אין זקוקים לכל האזהרה.

(דברי משיח תשל"ח ח"ד עמ' 96)